
[2017-58-RE](#)

CAUSA 2017-58-RE

(Collado Mocelo c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 510-2017. Recurs d'empara

Aute del 12 d'octubre del 2018

BOPA núm. 62, del 24 d'octubre del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de novembre del 2017, per la representació processal del Sr. Juan Ramon Collado Mocelo, mitjançant el qual interposava un recurs d'empara contra els autes de l'11 de setembre del 2017 i del 6 de novembre del mateix any, ambdós dictats per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en diversos dels seus vessants;

Vista la sentència de l'11 de juliol del 2018, dictada per aquest Tribunal, mitjançant la qual es va acordar desestimar aquest recurs d'empara;

Atès l'escrit presentat i registrat, el 20 de juliol del 2018, per la representació processal del Sr. Juan Ramon Collado Mocelo en què demana un aclariment d'aquesta sentència que pugui derivar en la seva revisió i en la seva modificació;

Vista la Constitució;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Arguments del recurrent

-
- Primerament, el recurrent al·lega que realitza la seva petició d'aclariment fonamentant-se en la disposició addicional de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional que estableix que "*Són d'aplicació supletòria als procediments i processos regulats en la present Llei les normes processals reguladores dels processos jurisdiccionals ordinaris*".
 - Seguidament, manifesta que la demanda d'aclariment se centra en dos punts que, segons el seu parer, són confusos i problemàtics: els apartats 3.9 i 3.10 de la sentència.
 - Pel que fa a l'apartat 3.9, considera que el Tribunal Constitucional no s'ha expressat clarament pel fet de dir que "*En aquest cas, no pot invocar-se el principi non bis in idem de manera procedent, ja que la decisió esmentada de la "Procuraduria General de la República" no es pot considerar com a una decisió judicial definitiva*".
 - Efectivament, és difícil saber si el Tribunal Constitucional considera la decisió esmentada com a una decisió judicial o no, o si considera que és una decisió judicial però que no té un caràcter definitiu.
 - Ara bé, segons el seu parer, la qualificació jurídica de la decisió de la "*Procuraduria general de la República*" de Mèxic és important, ja que d'ella depèn l'aplicació del principi *non bis in idem*.
 - Recorda que va demostrar tant davant la Batllia, com davant el Tribunal Constitucional que l'Acord de la "*Procuraduria general de la República*" de Mèxic és una decisió judicial definitiva i, per tant, el Tribunal Constitucional ha de revisar la seva sentència recaiguda l'11 de juliol del 2018.
 - Pel que fa a l'apartat 3.10, el recurrent manifesta que el Tribunal Constitucional tampoc es va expressar clarament quan va declarar que "*Per consegüent, pel fet de no contestar a la petició del recurrent sobre la identitat de la persona investigada i de la identitat dels fets objecte de la imputació, la Batllia no ha vulnerat els drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut*".
 - Aquest redactat dona a entendre que la Batllia no havia de donar una resposta a la petició d'arxiu plantejada per aquesta part pel fet que el principi *non bis in idem* no era d'aplicació.
 - Ara bé, aquest raonament per deducció no pot servir de motivació a la manca de resposta de la Batllia sobre la invocació del principi *non bis in idem*.
 - Per tant, el Tribunal Constitucional ha comés un error que ha de rectificar i ha de considerar que la Batllia hagués hagut d'exposar els motius pels quals l'Acord de la "*Procuraduria general de la República*" de Mèxic no revestia el caràcter necessari per poder invocar el principi *non bis in idem*, ja que la jurisprudència constant d'aquest Tribunal exigeix que les decisions judicials estiguin motivades de manera suficient.
 - Finalment, manifesta que allò que acaba d'exposar no és *ex novo*, sinó que ja va ser exposat en l'escrit mateix de recurs d'empara, així com en els subsegüents tràmits processals.
 - Per tant, cal revisar la resolució per possible contingut d'error.
 - I, per acabar, demana al Tribunal Constitucional que procedeixi a la revisió i modificació que escaigui de la sentència de l'11 de juliol del 2018, recaiguda en la causa 2017-58-RE.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. El recurrent no qualifica l'escrit que presenta com a un recurs de súplica, sinó que el qualifica de "*petició d'aclariment*" en relació amb els apartats 3.9 i 3.10 de la sentència d'aquest Tribunal de l'11 de juliol del 2018.

2.2. Tot i que aquest procediment no està previst de manera expressa, el Tribunal Constitucional ha acceptat de reconèixer la seva competència per donar resposta a les demandes d'aclariment a condició que tinguin per objecte la rectificació d'un error material. (Veure p. ex. els autes recaiguts en les causes 2005-21-RE i 2012-5-RE del 7 d'octubre del 2005 i del 7 de gener del 2013, respectivament).

2.3. Tanmateix, en aquesta causa, el recurrent no al·lega verdaderament errors materials, sinó la qualificació jurídica atorgada pel Tribunal a l'Acord de la "*Procuraduría general de la República*" de Mèxic, així com el fet que el Tribunal Constitucional hagi considerat com a suficient la motivació jurídica de la Batllia.

2.4. A més, el recurrent mateix reconeix que no aporta arguments nous en relació amb aquells que ja va presentar en el seu recurs d'empara per discutir la qualificació jurídica de l'Acord esmentat i la insuficiència de la motivació de la Batllia.

2.5. Per consegüent, no hi ha cap error material que calgui rectificar ni cap element jurídic nou que permeti revisar la redacció dels apartats 3.9 i 3.10 de la sentència de l'11 de juliol del 2018 en què es va declarar que l'Acord de la "*Procuraduría general de la República*" de Mèxic no era una decisió judicial definitiva i que el principi *non bis in idem* no es podia aplicar, justificant així jurídicament la motivació de la Batllia.

2.6. Per tant, aquesta demanda d'aclariment ha de ser declarada improcedent.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Declarar que el recurs d'aclariment presentat per la representació processal del Sr. Juan Ramon Collado Mocolo en relació amb la sentència de l'11 de juliol del 2018, recaiguda en la causa 2017-58-RE, no és procedent.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia i al

Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 d'octubre del 2018.

Dominique Rousseau
President

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Isidre Molas Batllori
Magistrat